fluier de os

31b fluier de os
axă a Lumii
fior al golului făcut să sune
pe trunchiul tău pămîntul se
învîrte
$i stelele pocnind în noapte

la baza ta
trîntiţi în iarbă
şi-n inimile lor înfipt
mocanii mioritici tot te mat
aud
şi dacă vîrful tău
deasupra
se termină undeva
de bună scamă zeii au lăcaş
acolo

şi sorii cum te-ncoajură
din toate părţile deodată
eşti
tu singur ţie însuţi umbră
timp concentrat pe verticală
pîna la refuz

astru polar în curgere-
mpietrită
măduvă aeriană
fîntina dezgolita pînă Ia
izvor
brîu suprapus de sfere
din care numai cercurile au
rămas
înalţă-te-n continuarea gurii
melc
şi lasă-mă prin tine să respir
şi dincolo de mine-n univers

mi-e dor de puritatea
ta leu mine însumi [1]
mic însămi să rezist
topit cu carnea de
prisos de cintece
înnebunind
pulverizata
sunet cu sunet să se-
audă pe năluca
aceluiaj prelung şi
fraged fluier alb de
os